دستنوشته نوجواني

اميد يعقوبي

۱۳۹۱ مهر ۱۳۹۱

۱ دست نوشته های نو جوانی

مثل جوجه اردک زشت، وقتی آینه را جولویم گرفت. این زندگیم بود که به توهم گذشت، توهم پرواز ، آزادی ، همه چیز توهم بود و هست، توهمی به توهم دیگر ، از سر ضعفی که با آن به دنیا آمدم ، آینه را خرد کردم ، از شیشه هایش عینک ساختم ، کسانی رادیدم مشغول ساخت قفس ، گاهی هم دوخت کفن ،دوخت کوله پشتی و این برایم سوال بود که این احمقها ، با اینکه لخت از اینجا می روند برای خودشان لباس می دوزند و جالب اینکه تمام عمرشان را صرف دوخت آن می کنند . من هم برده و زندانی به دنیا اومدم ، فرق من و خیلیها اینجاست که ما به این آهنپاره ها دل نبستیم ، ما هیچ وقت زندان خود را تزیین نمی کنیم ، ما به آرزوی آزادی هستیم ، مایه ی تاسف است که در سرزمین قفسها به دنیا آمدیم .